

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka, soudkyně Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a soudce JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **O. B.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2022, č. j. 035673/2017/KUSK/
OLPPS/ZAV,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 1. 2017, č. j. MUKV/65021/OD (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017

Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 10. 2016 potvrdil.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce namítl, že jednotlivé podklady (pokutové bloky) nejsou způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
3. Konkrétně žalobce namítl, že z pokutového bloku musí být zřejmé, kde přesně došlo k přestupku a zda to bylo na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda je správní orgán, který rozhodnutí vydal, k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle jiných zákonů. Dále musí být jasné, k jakému přestupku mělo dojít, přičemž nelze akceptovat užívání nesrozumitelných zkratk. Pouze ze slov „*rychlost*“ případně „*rychlost v obci*“, či ze zkratk „*R*“ nebo „*RJ*“ nelze dovodit, jaká skutková podstata měla být naplněna. Tedy zda šlo o nedodržení maximální povolené rychlosti v obci podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, o nedodržení maximální povolené rychlosti mimo obec podle § 18 odst. 3 tohoto zákona, nebo o nedodržení maximální povolené rychlosti stanovené dopravní značkou ve smyslu § 4 písm. c) téhož zákona. Rovněž ze slov „*neužil bezpečnostní pásy*“, „*nepřipoután bezp. pásem*“, „*nepřipoután BP*“ případně „*pásy*“ není zřejmé, zda tuto povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu porušil přestupce skutečně coby řidič motorového vozidla (spáchání tohoto přestupku spolujezdcem není předmětem bodového postihu). Konečně musí být zjevné, kdo přestupek spáchal a kdy přesně to bylo. Údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Žalobce si je vědom, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je užívání strohých a zkratkovitých formulací v blokovém řízení přijatelné. Pokutové bloky ze dnů 13. 6. 2015, 3. 11. 2015, 1. 4. 2016 a 13. 10. 2016 však trpí takovými vadami, že ani ve světle tolerantního přístupu judikatury nemohou být způsobilými podklady.
4. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že v námitkovém řízení nelze důkladně zkoumat kvalitu a formální správnost jednotlivých pokutových bloků. Poukázal na to, že pro některé správní orgány to je běžnou správní praxí, což doložil anonymizovanými rozhodnutími Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje vydaných v odlišných námitkových řízeních. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů

v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť to popírá princip rovnosti před zákonem.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl povinen zkoumat pouze správnost evidence bodů, tedy to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Nezkoumá se zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná (viz rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65). Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nelze chápat jako další řádný opravný prostředek proti jednotlivým rozhodnutím o přestupku (pokutovým blokům).
6. V posuzované věci byly podle žalovaného záznamy bodů provedeny na základě způsobilých podkladů (pokutových bloků). Vytýká-li jim žalobce formální vady, odkazuje žalovaný na rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, který připouští i zkratovitě formulace, jsou-li v daném kontextu srozumitelné a konkrétní jednání konkrétní osoby je popsáno natolik určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutový blok jakožto doklad o projednání přestupku dokládá, že podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení byly v den přestupku naplněny, tj. přestupek byl s žalobcem ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, nepostačuje věc vyřešit napomenutím a žalobce je ochoten a schopen zaplatit pokutu. Žalobcův podpis pak dokládá jeho souhlas pokutovým blokem. Má-li žalobce za to, že nebyly naplněny všechny podmínky pro vydání pokutového bloku, bylo na něm, aby v průběhu správního řízení unesl důkazní břemeno, které leží v dané situaci na něm (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Ostatně žalobce má k dispozici originály pokutových bloků, které může ke svým tvrzením předložit. Čitelnost pokutových bloků se plynutím času zhoršuje a žalovaný má nadto k dispozici jen jejich kopie (originály coby ceninu nesmí policie vydat). Žalovaný shrnul, že všechny žalobcovy námitky vůči jednotlivým pokutovým blokům (ostatně velmi ledabyly formulované) vyvrátil v napadeném rozhodnutí.
7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a požádal, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Argumentoval, že všechny námitky žalobce vyvrátil již ve správním řízení a soudní řízení není pokračováním správního řízení. Protože to žalobce nerespektoval, vznikly žalovanému náklady. Přiznání náhrady nákladů řízení žalovanému správnímu orgánu s. ř. s. nevylučuje.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 18. 10. 2016 datoval správní orgán I. stupně oznámení, že žalobce ke dni 13. 10. 2016 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů. Toto oznámení není součástí správního spisu, stejně jako včasné námitky, které proti tomu žalobce podal. Tyto skutečnosti však vyplývají ze sdělení o zahájení řízení ve věci podání námitek proti všem záznamům bodů v bodovém hodnocení ze dne 25. 10. 2016.

9. Součástí správního spisu je dále výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 10. 3. 2017, z něhož vyplývá, že
 - dne 23. 6. 2015 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu,
 - dne 3. 11. 2015 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 1. 4. 2016 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a
 - dne 13. 10. 2016 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu.
10. Součástí správního spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků týkající se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 23. 6. 2015, 3. 11. 2015, 1. 4. 2016 a 13. 10. 2016, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly. Ve sdělení o zahájení řízení ze dne 25. 10. 2016 poučil správní orgán I. stupně žalobce o jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce v podání datovaném dne 21. 11. 2016 požádal, aby mu správní orgán I. stupně doručil kopie pokutových bloků do datové schránky. Ten to v písemnosti ze dne 24. 11. 2016 odmítl s odkazem na § 38 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož má žalobce právo na pořízení kopií ze spisu jen současně s nahlížením do něj. Žalobce se s podklady neseznámil, ale využil práva vyjádřit se k nim a v podání dne 12. 12. 2016 uvedl, že má za to, že pokutové bloky nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Dne 3. 1. 2017 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobcovy námitky zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 10. 2016 potvrdil. Toto rozhodnutí není součástí správního spisu a součástí správního spisu není ani odvolání. Odvolací námitky však byly podobné žalobním bodům, což plyne z obsahu napadeného rozhodnutí.
11. Dne 4. 10. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné vady, které by způsobily nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Závěr o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil. Žalovaný podrobně reprodukoval obsah jednotlivých pokutových bloků a konstatoval, že jsou čitelné, vypovídající o všech podstatných okolnostech spáchání přestupků a žalobce je podepsal. Obecně mají všechny zákonné náležitosti. Jde o pravomocná rozhodnutí. Jako taková jsou způsobilá pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, což je to jediné, co lze v námitkovém řízení zkoumat. To je v souladu s judikaturou správních soudů. Rozhodnutí jiných správních orgánů, které rozhodují v rozporu s ní, nemohou žalobci založit legitimní očekávání (srov. body 21-23 rozsudku NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 19/2020-51).
12. Soud konstatuje, že správní spis předložený žalovaným je nekompletní. Takový postup je zjevně v rozporu s pravidly řádného vedení správního spisu (§ 17 správního řádu). Soud nicméně shledal, že s ohledem na rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí vymezený žalobními body není třeba, aby se s obsahem chybějících listin detailně

seznámil. Z toho důvodu nevyzýval žalovaného k doplnění správního spisu, protože by to bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci vyjádřili implicitní souhlas (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.
14. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu může řidič, který nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
15. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například to, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný (resp. správní orgán I. stupně) tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
16. Náležitosti pokutového bloku byly v době, kdy se žalobce přestupků dopustil, stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 1. 7. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle jeho odst. 4 vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Pro úplnost soud dodává, že v současnosti jsou náležitosti pokutového bloku vymezeny v § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, též podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení.

17. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se závěrem o spáchání přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit uloženou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, jehož podstatou je, že se konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání vepíší přímo na místě do k tomu určeného formuláře – pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nelze posuzovat náležitosti pokutových bloků s rigidní přísností. V blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, jestliže je současně z pokutového bloku patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Ještě dál jde ve shovívavosti vůči pokutovým blokům rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, podle něhož nemusí ani nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku).
18. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku, protože se odmítl zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je přitom evidentní, že tato námitka je nedůvodná. Nic takového žalovaný netvrdil a naopak postupoval v souladu s požadavky formulovanými výše citovanou judikaturou správních soudů a ostatně i s požadavky samotného žalobce. Žalovaný měl k dispozici pokutové bloky, které správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, porovnal je s oznámeními o uložení pokuty a neshledal žádný rozpor. Obsah každého z pokutových bloků v napadeném rozhodnutí reprodukoval a prověřil (na str. 5-7 napadeného rozhodnutí). Dospěl k závěru, že na všech pokutových blocích jsou srozumitelně (právní kvalifikací i slovně) vymezena protiprávní jednání (místem a časem spáchání) spáchaná žalobcem, jehož totožnost byla ověřena, a všechny bloky jsou také žalobcem podepsány. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání se s odvolací námitkou), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl pak též souladný se závěry shora uvedené judikatury (rozsudky uvedené v bodech 16 a 17 tohoto rozsudku). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje, jejichž rozhodnutí žalobce k žalobě přiložil. Tato námitka je proto nedůvodná.
19. Dále žalobce namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich,*

nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů. Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“

20. Soud dříve, než přikročí k úvahám o způsobilosti jednotlivých rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, považuje za podstatné zdůraznit, že tvrzení uvedené v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích), jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá. Soudu není zřejmé, zda jde o záměr nebo pouze o důsledek ledabylosti, s níž zástupce žalobce přistoupil k sepsu žaloby. Pojetí žaloby nicméně vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být přiznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud připomíná, že podle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.
21. Jde-li o konkrétní výtky, které žalobce vznesl vůči jednotlivým pokutovým blokům, konstatuje soud, že na většinu z nich už odpověděl žalovaný na straně 5-7 napadeného rozhodnutí. Soudu není jasné, proč žalobce tyto námitky v žalobě opakuje. Nejedná se přitom o situaci, kdy by žalobce s argumentací žalovaného nesouhlasil a v žalobě na to reagoval tím, že by se vůči ní vymezil. Naopak, žalobce žalobní body formuluje tak, jako by odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nečetl. V napadeném rozhodnutí například žalovaný ke každému z pokutových bloků konstatoval, že je v nich vyznačeno, komu byla pokuta uložena, protože je na nich přestupce čitelně uveden včetně rodného čísla, údaje o bydlišti a čísla řidičského průkazu, jímž se žalobce vždy prokázal, resp. povolení k pobytu, jímž se navíc prokázal ve dvou případech. Jak soud ověřil, žalovaný přesně reprodukoval obsah pokutových bloků a vyhodnotil jej jako dostačující identifikaci přestupce. Žalobce ovšem bez ohledu na to v žalobě uvedl ke každému z pokutových bloků zcela obecnou frázi (již, jak je soudu známo, užívá jeho zástupce v každé podané žalobě, v níž se vymezuje vůči způsobilosti pokutových bloků) „není přesně zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození“. Jak bylo řečeno, nejenže to není pravda ve vztahu

ani k jednomu z pokutových bloků, ale ještě to žalobci už jednou sdělil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Soud nemíní žalobci znovu opakovat totéž jinými slovy.

22. Platí to i pro námitku, že na pokutových blocích není dostatečně přesně uvedena doba a místo spáchání přestupku. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, v každém z pokutových bloků je čas spáchání přestupku uveden na minutu přesně. I místo spáchání přestupku je uvedeno s dostatečnou přesností. Jestliže byl přestupek spáchán v obci, je uvedena ulice a číslo, resp. křižovatka dvou ulic, jestliže byl přestupek spáchán na silnici, je upřesněno, v jaké její části (kilometr dálnice, resp. katastrální území obce, jímž prochází silnice I. třídy). I v tomto směru jsou výhrady žalobce proti údajům na pokutových blocích zcela obecné, zcela se míjející se skutečným obsahem pokutových bloků, nebo rovnou nepravdivé a budící dojem, že žalobce, resp. jeho zástupce pokutové bloky při formulování žalobních bodů ani neviděl.
23. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie České republiky, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně.
24. Důvodná není ani námitka, že popis přestupkového jednání není dostatečný. Jak opět správně z pokutových bloků zjistil a vyhodnotil žalovaný, popis přestupkového jednání je ve všech případech s výjimkou jednoho stručně popsán několika slovy tak výstižně, že je zcela jasné, jakého jednání se přestupce dopustil. Jedinou výjimku představuje pokutový blok ze dne 26. 3. 2015, kde je uvedeno „*Rychlost 90/125/121*“. Podle žalobce z toho nelze zjistit, čeho přesně se měl dopustit, resp. jakou povinnost měl porušit. Soud má však za to, že z uvedeného zkratkovitě popsaného jednání, lze – v kombinaci s tamtéž uvedeným odkazem na § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu – přesně zjistit, co kladla policie žalobci za vinu. Je patrné, že žalobce porušil povinnost stanovenou § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, v konkrétním případě povinnost jet mimo obec rychlostí maximálně 90 km/h, čímž se dopustil odpovídajícího přestupku. Ze zkratky „90/125/121“ vyplývá, jaká byla v daném úseku silnice I. třídy nejvyšší dovolená rychlost / jaká rychlost byla žalobci naměřena / jakou rychlost vzal správní orgán v úvahu po zohlednění odchylky měřicího zařízení. Uvedený způsob zápisu představuje podle soudu právě příklad zkratkovitě, leč přesto srozumitelné formulace, jakou NSS pro pokutové bloky připustil v citovaném rozsudku sp. zn. 4 As 127/2014, a není mu co vytknout.
25. Žalobce také všem pokutovým bloků vytýká, že v nich sice je uvedeno, že se dopustil porušení povinnosti vyplývající z § 6, resp. § 18, resp. § 22, resp. § 36 zákona o silničním provozu, ale již není uvedeno, podle jakého odstavce, písmene či bodu uvedených ustanovení. Opět nemá pravdu. Na všech pokutových blocích jsou odkazy na povinnosti stanovené v zákoně o silničním provozu, které žalobce při řízení vozidla porušil, uvedeny přesně (tj. nikoli pouze odkazem na paragraf bez bližší specifikace). I zde se soudu jeví, že žalobce při formulaci této námítky jednotlivé pokutové bloky vůbec neviděl.
26. Dále není žalobce spokojen s kvalitou právní kvalifikace jednotlivých přestupků. Prý jsou zapsány vágně a neodborně – tak, že je u každého z nich jednoznačně uveden pouze paragraf, ale odstavec, písmeno a bod už nikoli. Takže nelze přesně určit přestupek, jehož se měl žalobce dopustit. Žalobci lze dát za pravdu potud, že způsob, jakým jsou v pokutovém bloku označena aplikovaná ustanovení zákona o silničním provozu, je velmi úsporný a neodpovídá způsobu, jakým se ustanovení zákona správně označují. Například

v pokutovém bloku ze dne 1. 4. 2016 je uvedeno § „125c)/1k)“ zákona o silničním provozu namísto § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. To ovšem nesvědčí o neodbornosti osoby, která pokutový blok vyplnila. Naopak to reaguje na omezený prostor v kolonkách pokutového bloku a nutnost vyplnit jej relativně spěšně. A nemá to žádný vliv na jednoznačnost právní kvalifikace. Takto uvedená právní kvalifikace přestupku představuje podle soudu další příklad zkratkovitě, leč přesto srozumitelné formulace, která je podle judikatury pro pokutové bloky přípustná (rozsudek NSS sp. zn. 4 As 127/2014).

27. Žalobce také namítl, že v pokutových blocích není uvedena forma zavinění, tedy to, zda žalobce spáchal přestupek úmyslně, nebo z nedbalosti. To však není povinný údaj pokutového bloku. Ostatně, podle § 3 zákona o přestupcích, který byl účinný v době spáchání přestupků, stačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění (totéž stanoví i v současnosti účinný zákon o odpovědnosti za přestupky v § 15 odst. 1). U žádného ze čtyř přestupků, jichž se žalobce dopustil, zákon o silničním provozu nestanoví, že by bylo potřeba úmyslné zavinění. To znamená, že správní orgány v blokovém řízení formu zavinění zkoumat nemusí, protože na výsledek řízení by nemělo vliv, zda žalobce spáchal přestupek úmyslně, nebo jen z nedbalosti. Pro účely evidence vůbec nesejde na tom, zda žalobce, který dne 13. 10. 2016 způsobil dopravní nehodu tím, že nedal přednost v křižovatce, porušil povinnost vyplývající z příslušné dopravní značky úmyslně, nebo z nedbalosti. Ostatní účastníky dopravního provozu ohrozil v obou případech shodně.
28. Důvodná není ani námitka, že na pokutových blocích není vůbec uvedena výše sankce a že není výše sankce uvedena dostatečně čitelně. (Ačkoli se tyto dvě námitky vzájemně vylučují, žalobce je neváhá ve vztahu ke všem pokutovým blokům uplatnit obě.) Jak už konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, sankce je na všech pokutových blocích čitelně uvedena, a to číselně i slovy; oba údaje spolu korespondují.
29. Správně žalovaný vyhodnotil i námitku, že místa vydání pokutových bloků nejsou uvedena dostatečně přesně. Jsou. Stejně tak údaje o oprávněné úřední osobě. Všichni čtyři policisté, kteří vydali žalobci pokutové bloky, použili razítko, takže jde ve všech případech o nejčitelnější část pokutového bloku. Data vyhotovení a převzetí jsou ve všech případech bez problémů čitelná a shodují se. Podpis přestupce (žalobce) je uveden v příslušné kolonce, a jestliže je nečitelný, nelze to klást k tíži správnímu orgánu, nýbrž jedině žalobci samotnému. Soud může jen konstatovat, že se podpisy žalobce na všech čtyřech pokutových blocích vzájemně podobají. Ostatně, žalobce jejich pravost nepochybně.
30. Soud uzavírá, že všechny žalobcovy námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků jsou nedůvodné. Všechny čtyři pokutové bloky jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty.
31. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje, konstatuje soud, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení krajského soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012- 20, a obdobně v rozsudku ze dne

28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech účastníků řízení před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

32. Dále žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na žalobce, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně přestupce správnost pokutového bloku schvaluje. Vzhledem k tomu, že souhlas vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non* a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku přestupcem je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal, nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Jakkoli v praxi bude docházet spíše k tomu, že pokud oprávněná osoba zjistí, že přestupce není ochoten věc řešit v blokovém řízení, vůbec pokutový blok nebude vyplňovat, není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou, že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec tomu neporozuměl, nebo měl pochybnosti o správnosti tam uvedených údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný požadoval, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Soud jeho požadavku nevyhověl. Jak vyplývá už ze samotného názvu vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení *v případech podle § 151*

odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, v soudním řízení správním se neužije. Týž závěr vyplývá i z komentářové literatury (srov. KOCOUREK, Tomáš. Komentář k § 60. In: KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, 1104 s.) Z rozsudku NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 – 79, vyplývá, že se ve správním soudnictví neužijí ani nosné důvody nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13. Pro soudní řízení správní judikatura dovodila (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS), že správnímu orgánu nelze podle § 60 odst. 7 s. ř. s. přiznat náhradu nákladů řízení, které nepřevyšují náklady na běžnou úřední činnost. V právě posuzované věci žalovaný žádal paušální náhradu za písemné úkony v soudním řízení. Hájení svých rozhodnutí před soudem ovšem soud vnímá právě jako součást běžné úřední činnosti žalovaného, a proto postupoval v souladu s konstantní judikaturou podle § 60 odst. 7 s. ř. s. a žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. ledna 2023

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu